

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 5. Quot mala corporibus & animabus eorum, quos insidet, inferat
diabolus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

erant) & facto Crucis signo, iussit eos facessere. Ad imperium viri, fugatus hostis hoc prodigium reliquit, vt mulier magna carbonum & sanguinis vi per os eructata, vnà cum spiritu animam expirasse crederetur. In alijs aciculæ, crines, clauis, vitrorum & ouorum fragmenta, & nescio quæ non quisquiliæ reperiuntur, quæ vti non constat, quo modo intrarint, ita etiam prodigiosè euomuntur.

§. V.

Quot mala corporibus & animabus eorum, quos insidet, inferat diabolus?

Atque vt manifestius fiat, quanta vastatione hominem destruat malus iste inhabitator, annumerabo, quid in alijs, atque alijs vel corrumpat, vel efficiat, vt monstri sint. Siquidem 1. sensus inuadit eorumq; organa hebetat, aut opprimit. Hinc in Euangelio legimus, alios excæcatos, alios exsurdatos, alios elinguatos, aut certè mutos factos; quemadmodum & grandæuam illam mulierem, quæ neque oculis, neque auribus quidquam amplius haurire quirit, dæmone organa horum sensuum obstruente; de qua Wilhelmus S. Theodorici Abbas memorat. 2. Vires depopulatur,

Wilhelm.
S. Theodorici. in

populatur, vt se loco mouere nequeant, sicut puella, cuius meminir Fortunatus, quam Stygius ergastularius ita debilitate vinctam tenuit, vt templum ingredi non posset. 3. Contrahit obsessos in globum, distrahit in lineam, torquet in omnes partes, vt experientia quotidiana sub oculos ponit, & mulier Euangelica suo exemplo testatur, de qua supra recensuimus; nec non Eutyechius miserimè distortus ac volutatus, de quo Georgius Presbyter. 4. Vi impellendi quosdam sursum attollit, vt mulierem à S. Bernardo Mediolani curatam: alios humi applaudit, ita enim filiam principis vehementissimè in terram allisit, quam supra scripsimus, à Theodoro Archimandrita liberatam. Quosdam etiam in ignem, quosdam in aquam præcipites agit, vt Euangelium testatur. 5. Plurimos morbis & cruciatibus ita dissoluit, vt non solùm membra ad officia sua præstanda reddantur inidonea; verùm etiam vt color è vultu, gratia è genis, nitor ex oculis fugiat, formaque omnis extinguatur. Vtenim, si vires integræ sint, & singula membra suis locis consistant, officijsq; suis fungantur, venustas quædam proportioq;

allu-

vita S.
Bernardi
l. 2, c. 3.
Fortunat.
in vita S.
Germani
episc. Pa-
risiensis
cap. 27.
Luc. 13. 11.
Georg.
Presbyt.
in vita
Theod.
Archim.
In l. 2. Vi-
tæ S. Ber-
nardi. c. 4°

Marc. 9.

allubescit; ita si hæc tollantur, necesse est, ipsam quoq; pulcherrimam hominis constitutionem dissolui atque destrui. Hinc quidam ex hac hominum classe, luridi, buxantesque, & instar Auernalium umbrarum incedunt, viris timendi, pueris fugiendi; præsertim si oculi igniti, velut draconum fulgurantes, accedant. 6. Imaginationem & phantasiam ita occupant, turbant, euertunt isti Spiritus, vt obsessus se ipsum pro monstro habeat, vt que non solum sibi persuadeat, se in hostes suos incidisse, belluas cruentas videre, larvas cerere, mortem præsentem habere; sed etiam vt seipsum in belluam conuersum arbitretur, eaque propter in obuios inuolet, sæuiat, eos laceret, & occidat. Talis fuit, quem gladio infesto per vrbis plateas ruentem, & quoscunque obuios petentem, teste Sozomeno, Arsacius integritati restituit. 7. Membris obsessi vtitur diabolus tanquam suis instrumentis. Neque enim tantum manibus inuadit, & vnguibus ad se accedentes; vt eos vulneret, laniet, discerpat. Neque calcibus solum impetit & percutit. Lingua illi ipsa est pro gladio; vox pro ferro est. Quam impias vomit

Sozom.
lib. 4. c. 5.

vomit blasphemias ? quanta iactat in-
 astantes conuicia ? quàm atroces calum-
 nias spargit ? quot falsis detractonibus no-
 men aliorum infamat ? Ita quidem lingua
 energumeni abutitur. Abutitur & guttu-
 re, per quod voces trudit inconditas &
 belluinas : sibilat vt serpens, rugit vt leo,
 mugit vt taurus. Sic ex latratu, Alexan-
 driæ, multi vtriusque sexus sunt deprehen-
 si, à Cerbero in potestatem redacti, vt tra-
 dit Sigebertus. Abutitur & stomacho,
 quem subinde monstrosæ voracitatis in-
 gluuie contaminat. Fuit Theodoreto te-
 ste, à vulpe Tartarea obsessus, qui tametsi,
 vno die, triginta gallinas degularet, *appe-*
titionem tamen non poterat extinguere satie-
rate. Tanta fames cum dæmone expulsa est
 à S. Macedonio, aquâ benedictâ. Hic talis
 priùs helluo, postea parua gallinæ particu-
 la fuit contentus. Alium fuisse refert Pal-
 ladius, qui trium modiorum panes, vna
 vice deuorare solebat, & eosdem mox eru-
 ctans resoluebat in vaporem. Quin supra
 omnem Erisichthonem adeò rabiosè fa-
 melicus fuit, vt, si panes deessent (quis
 enim ei pistor poterat satis pinsere ?) sua
 ipse excrementa comederet, & vt fercu-
 lo po-

Sigebertus
 ad Anno
 Domini
 517. in
 Chronic.
 Theodo-
 ret. in
 hist. SS.
 PP. lect. 13

Palladius
 in vita
 Abbatis
 Macarij
 lect. 17.

lo potus responderet, suum ipse lotium potitaret. Quis, in hoc misero homine, dubitaret spiritum immundum habitasse? Qualis hospes, tale epulum. Abutitur denique & vultu. Neque enim minaces sunt tantum obsessorum & tragici oculi, sed etiam ipse reliquus vultus horribilis est ac truculentus, quando se se vult exerere codæmon; & qualem aspectum ne in ipso Atreo finxerunt Poëtæ. Quid ita? Nimirum quales ipsi sunt maligni spiritus in oculis Dei, & in sua perturbata depravataque voluntate, tales formas plerumque coguntur etiam in arreptitijs exprimere; ut hospes vel de hospitio possit agnosci. Quin etiam non coacti, sponte sua, truces volunt videri & crudeles, ut terreant, & timeantur. Non raro certè ita pingunt genas, rugant frontem, pandunt rictum, fringunt dentes, vibrant oculos, distrahunt capillos, ut supra horrorem omnium Furiarum intuentibus horribiles ac metuendi videantur. Talia monstra ex hominibus facit Orcus, ut taceam eum etiam sæpe in ipsam animam grassari, si permittatur; siquidem dum corpora affligit, etiam in animas quædam detrimenta manant.

Sicut

Sicut enim, quando corpora bene affecta sunt, non exigua emolumenta in animas redundant; ita vice versa, eorundem molestiæ animas impediunt ab exercitio virtutum, quarum nonnulla opera vel membrorum ministerio indigent, vel certè eorum doloribus retrahuntur. Et quamvis dæmon hominum voluntatem per se impellere non possit, potest tamen inclinare, dum in corporibus illecebras excitat, & ea sensibus externis internisq; proponit, quæ magnum pondus addunt voluntati. Siquidem *corpus quod corrumpitur, aggrauat animam, & terrena habitatio deprimat sensum, multa cogitans.* Quanquam etiam habitus virtutum, quos importunus iste habitator inuenit, non extinguat, ita tamen sæpe hebetat, ut nullam possint vel modicam habere functionem; præcipuè eos, qui intellectum fulciunt, & proinde phantasmatum auxilio indigent. Dum enim validus est in phantasmata, per ea etiam obfuscat intellectum. Sic non tantum corpus fit ab hoc incola miserum & monstrosum, sed anima quoque ipsa destruitur, ut homotalis hominem non agat, sed sit quodammodo incarnatus dæmon.

Sap. 9. 15.

Ff

sas,

fas, inter maxima beneficia diuina, est vnum, à dæmone insidente liberari; & quod pauci agnoscunt, multò maius; dæmonem ita arceri, vt nos semper volens, nunquam tamen audeat inuadere. Multos sanauit I E S V S, multa varijs beneficia contulit, quæ iussit taceri, & nemini dici: at quando, apud Gerasenos, eiusmodi hominem liberauit, dixit illi: *Redi in domū tuā, & narra, quanta tibi fecit Deus.* Quod & ipse, qui sanatus fuerat, agnouit. Nam abiit per vniuersam ciuitatem, prædicans, quanta illi fecisset. I E S V S, quem proinde, tanquam Deum, quem iussus est prædicare, agnouit.

Luc. 8. 39.

§. VII.

Sine potestate à Deo data, in neminem posse intrare diabolos.

Hæc talia igitur tantaque hominibus damna ab hoste humani generis cur inferri finit Deus? Nam sine eius nutu non inferuntur. Si enim Iobum non potuit vel in fortunæ, vel in corporis bonis attingere, nisi potestate à Mundi Authore & Governatore accepta; quantò minùs poterit in ipsum hominem intrare, & vires eius inibi vastare, sine concessa sibi à Numi-

Iob. 1. 12.
& c. 2. 6.

ne,